

కౌంటర్ పార్ట్

న్యూట్రిక

6 ప్రయాణం నాకేమి కొత్తకాదు.

ఇదే ఆఫీసు పనిమీద ఇంతకు క్రితం ఎన్నోసార్లు ప్రయాణం చేశాను. మార్చిల్లా అప్పుడు చాలా ఉల్లాసంగా ఇదే ప్రయాణం చేసేవాడిని. ఇప్పుడు ఎందుకొచ్చిందిరా నా ప్రాణానికి ఈ ప్రయాణం అన్నట్లు మనసుకు నిరుద్ధంగా చేయవలసి వస్తున్నది నరకప్రాయం కాక మరేమిటి?

మాది కూల్ డ్రింక్స్ తయారుచేసే బోటిలింగ్ కంపెనీ, మాకు వైజాగ్ లో బ్రాంచి ఆఫీసు వుంది. అదే కంపెనీ హెడ్ ఆఫీసులో చీఫ్ ఆడిటర్ గా పని చేస్తున్న నాకు మా బ్రాంచి ఆఫీసుకు ఆడిట్ కోసం వెళ్ళవలసి రావడం మామూలు. నా అసిస్టెంట్ గా పని చేస్తున్నది ఒక లేడీ కావడంతో కొన్ని కొన్ని సందర్భాలలోనైనా అసిస్టెంట్ ను ప్రపోజ్ చేయడానికి వీలుకాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. అటువంటి తప్పని పరిస్థితులలో జరుగుతున్నదే నా ఈ ప్రయాణం.

ఉదయం ఎనిమిదిగంటలకల్లా మా కంపెనీ గెస్ట్ హౌస్ కు చేరుకోగలిగాను. నేనొస్తున్నానని ముందుగా తెలియడంవల్ల కాబోలు గెస్ట్ హౌస్ లో నాకు కావలసిన ఏర్పాట్లన్నీ ముందుగా జరిగిపోయాయి. దైనందిన కార్యక్రమాలు ముగించుకున్నాక కొంచెం అలసట తగ్గిందనిపించింది. నా శరీరం నాకు ఎదురు తిరుగుతున్నా హైదరాబాద్ లో నా అవసరం గుర్తుకొచ్చిన తరువాత నా శరీరంలో వెయ్యి ఏనుగుల బలం తిరిగి వచ్చింది.

నేను ఈ రోజు ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ పని ముగించుకుని రేపు ఉదయానికి తిరిగి హైదరాబాద్ చేరుకోవాలి. టైము చూసుకున్నాను. తొమ్మిది నలభై అయిదు నిముషాలు. అంటే పదిహేను నిముషాలలో ఆఫీసులో వుండాలి. సాయంత్రానికల్లా ఇక్కడ పని ముగించుకోవాలి. ఇంకో టైములో అయితే ఒకటి, రెండు రోజులు ఆలస్యమైనా పెద్ద ప్రమాదం లేదు. ఈ ఆలోచన నా శరీరాన్ని ఎక్కడా నిలువనియడంలేదు.

పదిగంటలకల్లా బ్రాంచి మేనేజరు రామనాథంగారిని కలుసుకున్నాను. రామనాథంగారి సహకారంతో నా పనిని

త్వరగా ముగించుకోవాలనుకున్న నా ధ్యేయం పూర్తి అయింది. అప్పటివరకు సాతికవేల వరకు తేడా చూపించిన ఎకౌంటు పుస్తకాలు సరికావడంతో రామనాథంగారి ముఖం కూతురు పెళ్ళి చేసిన తండ్రి ముఖంలా వెలుగు నింపుకుంది.

రామనాథంగారి వద్ద శలవు తీసుకుని ఆఫీసు నుంచి బయటపడిన నేను టైము చూసుకున్నాను. సాయంత్రం అయిదుగంటలయింది. బస్సు రాత్రి ఎనిమిదిగంటలకు గాని లేదు. ఇప్పుడు గెస్ట్ హౌస్ కు వెళ్ళవలసిన అవసరం లేదు. నేను తెచ్చిన బ్రీఫ్ కేసు నా వెంటనే వుంది. పోనీ ఈ మూడుగంటలు ఇక్కడ అక్కడ గడిపే బదులు గెస్ట్ హౌస్ కెళ్ళి రెస్ట్ తీసుకొంటేనో! నా ఆలోచనా వరపడిని అడ్డుకట్టలా అడ్డుకున్నాయి నా భార్య 'శాంత' మూటలు.

"నిమండోయ్! మీరు ఎలాగూ వైజాగ్ వెళుతున్నారు రామానికి వైజాగ్ ట్రాన్స్ ఫర్ అయిందని తెలుసుకదా! ఒక్కసారి వెళ్ళి పలకరించి రంగీ అంది శాంత.

రామం నా బావష డి. స్టేట్ బ్యాంక్ లో పనిచేస్తున్నాడు. కొద్దికాలం క్రిమే అతనికి విజయవాడ నుంచి వైజాగ్ కు బదిలీ అయింది. రామాన్ని చూడకుండా వెళితే శాంత ఎలాగూ బాధపడుతుంది. పైగా టైము కూడ వుంది. శాంత తృప్తికోసమైనా రామాన్ని చూసి వెళితే మంచిదనిపించింది.

సరే, ఒక గంటలో యోగక్షేమాలు తెలుసుకొని వెళదామనే నిర్ణయానికి వచ్చి అడ్రసు వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాను. ఇల్లు గుర్తించడం అంత కష్టమనిపించలేదు. బహుశ అది కొత్తగా కట్టిన కాలనీ కావడం కావచ్చు. ఇంటి వెంబర్లు వరుస క్రమంలో విపులంగా వ్రాసి వున్నాయి. నేను వెళ్లేసరికి రామం ఆరుబయట పడకకుర్చీలో సత్రిక చదువుతూ కనిపించాడు.

"హాల్లో! బావగారు ఎప్పుడురాక? మా అక్కగారు పిల్లలు కులాసాయే కదూ? ముందుగా ఉత్తరమైనా వ్రాయక పోయారు నేనే స్వయంగా వచ్చి రిసీవ్ చేసుకొనేవాడిని" అంటూ నన్ను కాగలించుకున్నంత పని చేశాడు నన్ను చూసి.

"అంతా క్షేమమేనోయ్! కంపెనీ పని మీద అనుకోకుండా రావలసి వచ్చింది మా చెల్లాయి కనిపించడం" అన్నాను.

"శారదా!... శారదా!! మీ అన్నయ్యగారు వచ్చారు కాళ్ళకు నీళ్ళు పట్టుకురా" పిలిచాడు రామం.

లోపల పని చేసుకుంటున్న శారద పిలుపు వివగానే నీళ్ళతో ఎదురు వచ్చింది.

తుడుచుకోవడానికి బవలు అందిస్తూ "పదిన పిల్లలు కులాసానా అన్నయ్యగారూ!" అంటూ కుశలప్రశ్నలు వేసింది శారద.

అన్నిటికీ జనాబు లందించాను. రామం నేను ఆఫీసు కబుర్లు చెప్పకుంట్టుంటే కాఫీ టిఫిన్ ఏర్పాట్లు చేసింది శారద. టిఫిన్ కార్యక్రమం ముగిసిన తరువాత "రామం? నేను ఎనిమిదిగంటల బస్సుకు వెళతాను" అన్నాను.

"అదేంటి బావగారు రాకరాక వచ్చి వెంటనే బయలుదేరుతారా! అదేం వీలులేదు. రేపు ఆదివారమేగా ఆఫీసుకు శలవుకూడాను రేపు వెళుదురుగాని" అన్నాడు రామం.

నా గుండెల్లోరాయి పడింది. ఇంకేమైనా వుందా! రేపు ఉదయానికి హైదరాబాద్ చేరుకోకపోతే ఇంతవరకు నేను పడిన శ్రమంతా వృధా. ఏనాటినుంచో కలలు కన్న నా ఆకాశిధం చేజారిపోదూ!?

గత పదిసంవత్సరాలుగా హైదరాబాద్ లో స్థిరపడిన నేను ఎప్పటికప్పుడు స్థలం కొనాలని, ఇల్లు కట్టాలని ప్రయత్నం చేస్తూనే వున్నాను. అదిగో ఇదిగో అంటూ ఇప్పటివరకు వెట్టుకు వచ్చానే కాని స్థలం కొనలేకపోయాను. అంటే డబ్బు లేక కాదు. ఎన్ని స్థలాలు చూసినా అందులో ఏదో ఒక లోపం కనబడడమే దీనికి ముఖ్య కారణం. ఒక స్థలం ఊరికి చాలా దూరం కావడం, మరొకటి అన్ని బాగుండి అన్ని కుదిరినట్టే కుదిరి తీరా రిజిస్టర్ చేయించుకోనా అనుకునేసరికి ఆ స్థలం విషయంలో ఏవో దాయాదుల తగాదాలు వున్నాయని తెలియడం, మరికొన్ని రేటు విషయంలో మాకు నిసురనిపించడం జరిగింది.

ఈలోపు ఇల్లు కట్టడానికి కావలసిన సరంజామా ధరలన్నీ ఆకాశాన్ని అంటుకున్నాయి. దానాదీనా నేను తేల్చుకున్నదేమిటంటే ఇల్లు కట్టడంకంటే ఏదైనా ఇల్లు చూసుకుని కొనుక్కోవడం మేలని?

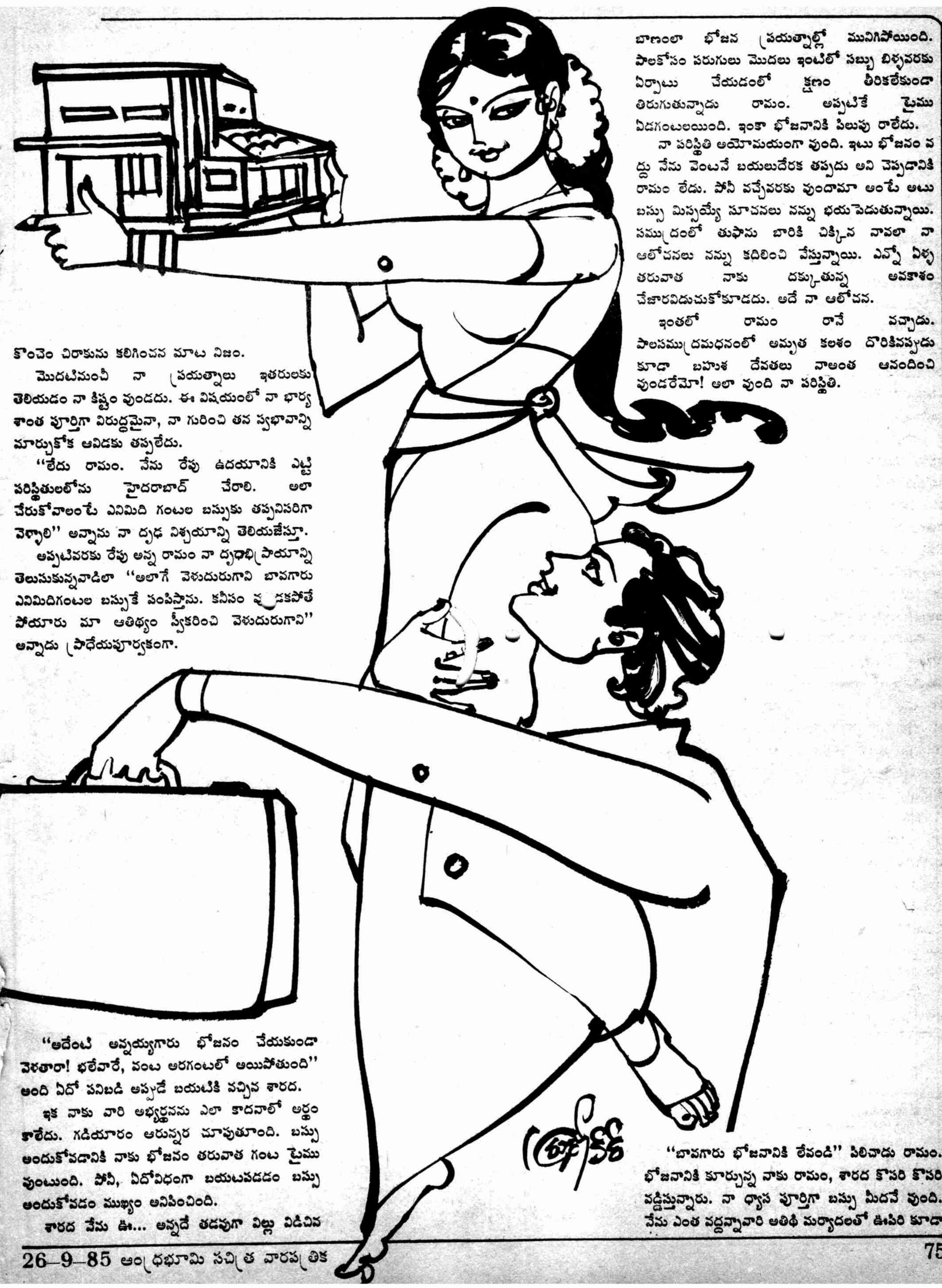
అనుకోకుండా ఇక్కడకు బయలుదేరే రెండురోజుల ముందు దినపత్రికలో ఒక వేలం ప్రకటన చూడడం జరిగింది. దాని సారాంశం రేపు ఆదివారం బనోర్ బాగ్ చౌరస్తాలోని ఒకానొక ఇల్లు వేలం వేయబడుతుందని వెంటనే స్వామిలితో వెళ్ళి ఆ ఇంటిని చూసి వచ్చాను. ఆరుగదులతో చుట్టూ విశాలమైన స్థలంతో, కాంపౌండ్ వాల్ తో చూడముచ్చటగా వుంది.

ఆ ఇంటిని వదలకూడదని నిర్ణయించుకున్నాం. నానా హైదరాబాద్ ఏలాగో డబ్బు రెడీ చేయగలిగాను. కొంచెం ఖరీదు ఎక్కువ పెట్టి అయినా ఆ యింటిని మా స్వంతం చేసుకోవాలన్నదే మా ఆశ.

అసలు ఆ కారణంవల్లనే ఈ ప్రయాణం నా మనసుకు నిరుద్ధంగా చేయవలసి రావడం ఆదివారానికల్లా తిరిగి హైదరాబాద్ చేరుకోగలవనే నా నమ్మకం నా మనసును పూరటపరచింది.

అనుకోకుండా రామం కలిగించిన ఈ ఆటంకం

ఇక నాకు వారి అభ్యర్థనను ఎలా కాదనాలో అర్థం కాలేదు. గడియారం ఆరున్నర చూపుతూంది. బస్సు అందుకోవడానికి నాకు భోజనం తరువాత గంట టైము వుంటుంది. పోనీ, ఏదో విధంగా బయటపడడం ముఖ్యం అనిపించింది.

బాణంలా భోజన ప్రయత్నాల్లో మునిగిపోయింది. పాలకోసం పరుగులు మొదలు ఇంటిలో సబ్బు బిళ్ళవరకు ఏర్పాటు చేయడంలో క్షణం తీరికలేకుండా తిరుగుతున్నాడు రామం. అప్పటికే టైము ఏడగంటలయింది. ఇంకా భోజనానికి పిలుపు రాలేదు.

నా పరిస్థితి అయోమయంగా వుంది. ఇటు భోజనం వద్దు నేను వెంటనే బయలుదేరక తప్పదు అని చెప్పడానికి రామం లేదు. పోనీ వచ్చేవరకు వుందామా అంటే అటు బస్సు మిస్సయ్యే సూచనలు నన్ను భయపెడుతున్నాయి. సముద్రంలో తుఫాను బారికి చిక్కిన నావలా నా ఆలోచనలు నన్ను కదిలించి వేస్తున్నాయి. ఎన్నో విళ్ళ తరువాత నాకు దక్కుతున్న అవకాశం చేజారవిడుచుకోకూడదు. అదే నా ఆలోచన.

ఇంతలో రామం రానే వచ్చాడు. పాలసముద్రమధనంలో అమృత కలశం దొరికినప్పుడు కూడా బహుశ దేవతలు నాలంత ఆనందించి వుండరేమో! అలా వుంది నా పరిస్థితి.

కొంచెం చిరాకును కలిగించిన మాట విజం.

మొదటినుంచీ నా ప్రయత్నాలు ఇతరులకు తెలియడం నా కిష్టం వుండదు. ఈ విషయంలో నా భార్య శాంత పూర్తిగా విరుద్దమైనా, నా గురించి తన స్వభావాన్ని మార్చుకోక ఆవిడకు తప్పలేదు.

“లేదు రామం. నేను రేపు ఉదయానికి ఎట్టి పరిస్థితులలోను హైదరాబాద్ చేరాలి. అలా చేరుకోవాలంటే ఎనిమిది గంటల బస్సుకు తప్పనిసరిగా వెళ్ళాలి” అన్నాను నా దృఢ నిశ్చయాన్ని తెలియజేస్తూ.

అప్పటివరకు రేపు అన్న రామం నా దృఢభిప్రాయాన్ని తెలుసుకున్నవాడిలా “అలాగే వెళుదురుగాని బావగారు ఎనిమిదిగంటల బస్సుకే వంపిస్తాను. కనీసం వ్రడకపోతే పోయారు మా ఆతిథ్యం స్వీకరించి వెళుదురుగాని” అన్నాడు ప్రాధేయపూర్వకంగా.

“అదేంటి అన్నయ్యగారు భోజనం చేయకుండా వెళతారా! భలేవారే, వంట అరగంటలో అయిపోతుంది” అంది ఏదో పనిబడి అప్పడే బయటికి వచ్చిన శారద.

ఇక నాకు వారి అభ్యర్థనను ఎలా కాదనాలో అర్థం కాలేదు. గడియారం ఆరున్నర చూపుతూంది. బస్సు అందుకోవడానికి నాకు భోజనం తరువాత గంట టైము వుంటుంది. పోనీ, ఏదోవిధంగా బయటపడడం బస్సు అందుకోవడం ముఖ్యం అనిపించింది.

శారద వేసు ఊ... అన్నదే తడవుగా విల్లు విడిచిన

“బావగారు భోజనానికి లేవండి” పిలిచాడు రామం. భోజనానికి కూర్చున్న నాకు రామం, శారద కొసరి కొసరి వడ్డిస్తున్నారు. నా ధ్యాస పూర్తిగా బస్సు మీదనే వుంది. నేను ఎంత వద్దన్నావారి అతిథి మర్యాదలతో ఊపిరి కూడా

అక్షయ్

తీసుకోనివ్వలేదు. నేను ఎలా భోజనం చేశాను అన్నది ఆ ఒక్క భగవంతుడికే తెలియాలి.

వారి వద్ద కలవు తీసుకుని బయటపడిన నేను టైము మాసుకున్నాను. ఏడూ ఏబై అయింది. ముచ్చమటలు పోశాయి. వెంటనే ఆటోను పిలిచి ఎక్కాను. బస్సు డిపోకు నేను చేరుకునేసరికి బస్సు బయలుదేరి వెళ్ళిపోయింది.

నిస్సత్తువగా ఏమీ చెయ్యలో తోచక నిలబడిన నాకు ఎదురుగా ప్లాట్ ఫారం మీద విజయవాడ బస్సు కనిపించింది. పేకాలలో పూర్తిగా డబ్బు పోగొట్టుకుని చివరి ఆటలో దశ తిరిగినవాడిలా చెదిరిన ఆశలను ప్రోగు చేసుకుంటూ విజయవాడ నుండి ఏదో విధంగా హైదరాబాద్ చేరవచ్చుననే ఆశతో బస్సు ఎక్కాను.

విజయవాడ బస్సు మార్గమధ్యలో చెడిపోయింది. విజయవాడ చేరుకునేసరికి తెల్లవారుజాము అయింది. కొడికట్టిన ఆశలను కూడదీసుకుంటూ హైదరాబాద్ బస్సు హైరాన పడి ఎక్కగలిగాను. బస్సులో ఎక్కానన్న మాటేగాని మనసు నిలవడం లేదు.

ఎన్నో ఆశలతో ఎదురు చూసిన రోజు రానే వచ్చింది. కాని నేను ఇంకా దారిలోనే వున్నాను. నేను టైముకు చేరుకోగలనో లేదో?!

ఏదైనా అవాంతరం వచ్చి ఈ రోజు వేలం లేకుంటే ఎంత బావుంటుంది! నా మనస్సుకు వచ్చిన ఆలోచన నాకే నచ్చుతున్నది. బహుశ నా పరిస్థితిలో వున్న ప్రతివ్యక్తి అలానే ఆలోచిస్తాడేమో!

బస్సు హైదరాబాద్ పాలిమేరంలోనికి వచ్చింది. వెంటనే బయలుదేరితే నేను వెళ్ళేసరికి ఇంక వేలం భార్య శాంత ఎదురు వచ్చింది.

జరుగుతూ వుండవచ్చు. ఆలోచనలో మనసు గందరగోళంగా తయారయింది.

బస్సు దిగిన నేను వెంటనే ఆటో తీసుకుని వేలం పాట వద్దకు వెళ్ళాను. ఆ ఇంటి ముందు షామియానా వేసి వుంది. మైకు ఏర్పాటు చేసి వున్నాయి. అప్పటికే కొందరు స్కూలర్లు, కార్లు తీసుకుని నాకు ఎదురు వస్తున్నారు. బహుశ వాళ్ళు వేలం పాటను మధ్యలో వదిలేసి వెళ్ళిపోయేవాళ్ళు కావచ్చు అనిపించింది.

ఆటో ఇంటిముందు ఆగింది. ఎంతో ఆతృతతో ప్లేజీ వద్దకు వెళ్ళాను. అప్పటికే ఒక కుర్రాడు మైకు ఏర్పాటు తీసివేస్తున్నాడు. విచారించగా తేలివేయమంటే అప్పటికే ఆ ఇల్లు వేలం వేయడం జరిగిపోయింది. నేనూహించినదానికంటే తక్కువ వెలకే అమ్ముడుపోయింది.

నా ఆశలు కూలిపోవడంతో క్షణకాలం చలనరహితంగా నిలబడిపోయాను. నేను కలలుగన్న ఆశాసాధం నన్ను చూసి వెక్కిరిస్తుంది.

కదులుతున్న బొమ్మలా ముందుకు వడవసాగాను. మనసు దిగులుతో బరవైపోగా భారంగా తోస్తున్న శరీరాన్ని అతి కష్టంగా ఆటోలోకి చేర్చాను.

ఇల్లు దగ్గరవుతున్న కొద్దీ మనసు బాధతో మూలసాగింది. ఎంతో ఆత్రంగా ఎదురుచూసే నా భార్యను ఏమని సమాధానపరచాలో తెలియక నిర్లిప్తంగా శూన్యంలోకి చూస్తూ కూర్చున్నాను.

ఆటో దిగి గుమ్మంలోకి అడుగుపెట్టిన నాకు నా భార్య శాంత ఎదురు వచ్చింది.

“జరిగిందానికి క్షమించమని పేరు మారుస్తామని మీకు లెటర్ పంపించాం. అందలేదా?”

అన్నాడు క్లర్క్.

“అందకేం. అందింది. అయితే దాని మీద శ్రీహరిరావు అని రాసారు. నాఖర్మ” తల బాదుకున్నాడు శ్రీశైలం.

—డి. సత్యమూర్తి (అమలాపురం).

“ఏమిటండీ! ఇంత ఆలస్యం చేశారు. ప్రయాణం ముఖంగా జరిగిందా? అంత వీరసంగా వున్నారేమిటి?!”

పాలిపోయి వున్న నా ముఖంలోకి చూస్తూ అడిగింది.

“ఆ — ముఖంగానే జరిగింది. కానీ...”

“మీరు చెప్పబోయేదేమిటో నా కర్ణమయింది. మీరు పరయన సమయానికి అందుకుంటారో లేదో అని తెగ మధనపడ్డాను. కాని అనుకోకుండా పెదబావగారు ఏదో పనిపడి రావడంతో ఆయనను వెంట తీసుకుని వేవే వేలంలో పాల్గొని ఇల్లు మన చేయిజారకుండా చూడగలిగాను” అంది శాంత.

ఒక్కసారిగా చేజారిపోయిందన్న స్వర్గం చేతికందినట్లయింది. ఎక్కడ లేని ఉత్సాహం నాలో పరవళ్ళు తొక్కింది.

ఇంకా ఎదురుగా వచ్చిన అన్నయ్యను ఆమాంతం కౌగిలించుకున్నాను.

పర్తాకాలము

శీతాకాలము

ఎండకాలము

అన్ని కాలములలోను పసందైనది

7 Years' Guarantee

ప్యాట్నీ ఆఫ్ సీజన్

శ్రేష్టమైనది మేలైనది
ఇప్పుడు గొప్ప తగ్గింపు ధరతో
త్వరపడండి, లాభం పొందండి

PATNY
CEILING FANS

మెకానో మార్కెటింగ్

67 & 68 షివామ్ శ్రీ 500, హార్మోనీ సికింద్రాబాద్. ఫోన్ : 72659 820451

పంపిణీదారులు: మెస్సర్స్ ఎల్.వి.ఆర్ అసోషియేట్స్, రామమందిరం, గవర్నర్ పేట, విజయవాడ, ఫోను: 74731 (2) మెస్సర్స్ రూపా విజన్స్, ఎం.జి.రోడ్, కోరల్లు, కరీంనగర్ జిల్లా (3) మెస్సర్స్ మహేంద్ర ఎలక్ట్రికల్స్, వెల్పూర్, నిజామాబాద్ (4) మెస్సర్స్ సిద్ధార్థ ఎంబర్ ప్రైజెస్, ఎం.జి.రోడ్, సికింద్రాబాద్

నూతనే యడ్వేగం పొందండి!

జీవితములో పొందాల్సిన అన్ని యుక్తనము, నరముల బలమును తిరిగి పొందుటకు ఇతర అధికారుల కలన ప్రయోజనము పొందక విసుగు చెందినవారు సంపూర్ణ సుఖము పొందు తున్నారు!

భారత ఆయుర్వేద వైద్యములో నిపుణులైన

కవరాజ్

డా॥ డి. హనుమంతురావు

మహారాష్ట్ర, గుంటూరు జిల్లా. (GOVTREGD)

సర్కూల్ నెంబర్ 101160 * ముందుల ధర్మిలు ప్రత్యేకం.

సంప్రదించు వేళలు:

ఉదయం 8 నుండి 12 వరకు పగలు 3 నుండి 7 వరకు.

ఆదివారం: ఉదయం 8 నుండి 12 వరకు.

శాస్త్రీయమైన ఆయుర్వేద వైద్యములతో
అధికమైన యుక్తనము